

“မက္ခေပါဘူးသမီးရ။ လီးသွင်းတာနဲ့ စောက်ပတ်ကွဲ
တယ်ဆိုတာ ထုံးစံမရှိဘူး။ မှတ်ထား။”

“အရမ်းနာနေတယ် ဦးလေးရယ်။”

“ခဏလေးပါ။ . . ခဏလေး။ . .”

ကိုစိုးနောင်က ဖိ၍ချပြန်သည်။ လီးတစ်၍ဝင်သည်။

“အား . . သွင်းပြန်ပြီ။ သမီးကို သနားပါအုန်း . . ဦး
လေးရဲ့ . . နာလို့ပါရှင် . . နာလွန်းလို့ပါ။”

လီးဒစ်ဖူးသည်၊ စောက်ခေါင်းပေါက်တွင် ဖုံးအုပ်နေ
သော အပျိုအမွေးပါးကို သွားထိထောက်မိသည်။ ကိုစိုး
နောင် အရမ်းသဘောကျကာ၊ လီးကို အသွင်းရပ်သည်။
လီးထိပ်နှင့်အပျိုမွေးပါး ထိနေမှုကို သေသေချာချာ ခံစား
ဖိလင်ယူသည်။ လီးသည်၊ ဟပ်ဝက်မရှိတချို့ (၄)လက်မ
ကျော်ကျော်လောက် စောက်ပတ်ထဲဝင်နေသည်။ (၆)လက်
မနည်းနည်းလောက်ကတော့ အပြင်တွင် ကျန်နေသေး
သည်။ (ကိုစိုးနောင်၏ လီးက ဆယ်လက်မကျော်မျှည်
သည်။) လီးအသွင်းရပ်ထားသည်မှို၊ ခိုင်ကြံ့သင်းမှာ အနာ
သက်သာသလိုဖြစ်သည်။ ဝင်နေသမျှသော လီးအပိုင်းက
တော့၊ ပါကင်ပိတ် စောက်ပတ်လေး (အပျိုအမွေးပါး မစုတ်
ပြတ် မပေါက်ပြဲသေးသည်မှို၊ ပါကင်ပွင့်ပြီးဟု မပြော နိုင်
သေးပါ။) ထဲတွင် ဆို့နှစ်ပြည့်သိပ်စွာ ချိနေသည်။ ကျိန်းစပ်

စပ်နာကြင်ကြင်၊ အောင်တောင့်တောင့်၊ ဝေဒနာဒဏာကု
တော့ အပျိုပေါက်လေး ခိုင်ကြူသင်းခံစားနေရသည်။

ကိုနိုးနောင်က ဝင်နေသောလီးကို အသာဆွဲထုတ် ပြန်
သွင်း တစ်ပြုတစ်ပြုလုပ်၍ ညောင့်နေသည်။ နို့သီးများကို
ကုန်းစွဲလိုက်၊ ပါးစပ်လေးနမ်းလိုက်၊ လည်တိုင်လေးစုပ်ပေး
ရက်ပေးလိုက်၊ စောက်စေ့ကိုလက်မနှင့် ဖိပွတ်လိုက်လည်း
လုပ်ပေးနေလေသေးသည်။ အပျိုအမှေးမပေါက်သေးပါ
လီးကလည်း အဆုံးဝင်မလာသေးသည့်တိုင်၊ လီးထိပ်
ဘက်ပိုင်း (၄)လက်မကျော်ကျော်လောက် ဆွဲထုတ်ပြန်
သွင်း လှုပ်ရှား ညောင့်နေမှုကြောင့်၊ ခိုင်ကြူသင်း လီးအရ
သာကိုတော့ ခံစားနေရသည်။ ကာမစပ်ယှက်မှု၏ ဖိလင်
လည်းရနေသည်။ ထိုအရသာက အပျိုပေါက်လေး၏ ဆူဖြိုး
စသွေးသားတို့ကို အပြတ်နိုးထအောင် လှုံ့ဆော်နေကြ
သည်။ သွေးသားတွေ ဆူပွက်လာသည်။ သည်လက်ပို
ကြမ်း ရှုပြင်းထန်သော ဖိလင်အရသာကို တမ်းတလာ
သည်။ ကာထန်ပြီး ရမက်ပြင်းလာသော “ဟော့” လာသော
အမျိုးသမီးတွေ လှုပ်လှေ့၍လည်း ထုံးစံအတိုင်း၊ ခိုင်ကြူသင်း
သည် အောက်မှနေ၍ ဖင်ကြီးကို ကော့ပင့်လှုပ်တင်ပေး
သည်။

စိတ်အရမ်းထနေသည်မို့ ဖင်အကော့ကြမ်းသည်။ ထို့
ပြင် မိန်းမသာသာအရသာ ပြုခြင်းမို့ သည်အလုပ်မျိုးတွင်

မကျွမ်းကျင်။ အချိန်မထိန်းတတ်။ ခိုင်ကြံ့သင်း၏ တင်ပိုး
 သည် ဓမ္မရာမ္မ တကောင်သာသာလောက်ကို မြောက်ကြွ
 တက်သည်။ ဖင်ကြီးကော့ပင့်တင်ပေးလိုက်ခြင်းသည်၊
 စောက်ပတ်ကို ဖြဲကာ ပင့်ပေးသည့်သဘောလည်းဖြစ်
 သည်။ တိုက်ဆိုင်ချင်တော့၊ ခိုင်ကြံ့သင်းက ဆံ့ပင့် အပေါ်
 တွင် ကိုစိုးနောင်ကလည်း စောက်ပတ်ထဲဝင်နေသော လီး
 ကြီးကို ဒစ်အရင်းပိုင်းအနားရစ် ပြုတစ်ထွက်လာသည်
 အထိ ဆွဲထုတ်ကာ၊ အသာပြန်၍ ညောင်သွင်းလိုက်သည်
 နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည်။ လီးကအသွင်း၊ တင်ပိုးက အကော့
 တကယ့်ကို အချိန်ကိုက်ပင်။

ကိုစိုးနောင်ကတော့ လီးကို ဝင်နေသမျှဖြစ်သော
 (၄)လက်မကျော်ကျော်လောက်သာ ချိန်သွင်းလိုက်ခြင်း
 ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခိုင်ကြံ့သင်း၏ ဖင်ကြီး၏ ကော့ပင့်
 ပေးလာမှုက ဂိတ်ကုန်အောင်ကြမ်းလေရာ၊ လီးပိုဝင်
 အောင် စောက်ပတ်ပင့်တင်ယူလိုက်သည့်နှယ်ဖြစ်သည်။
 လီးကြီးသည် တချိန်ထိုးဆိုသလို၊ စောက်ပတ်ထဲဝင်သည်။
 လီးပင်ပူကနဲဖြစ်၏။ လီးဒစ်ထိပ်ဖူးသည် အပျိုအမှေးပါးကို
 ရက်ရက်ရောရောပင် ထိုးဖောက်ပစ်လိုက်သည်။

ကိုစိုးနောင်အနေဖြင့် လီးထိပ်အဖျားပိုင်းတွင် ခပ်
 တင်းတင်းထိတွေ့မှုကို ခံစားရသည်။ ပြီးတော့ မိမိလီး
 ချောင်း တစ်စုံတစ်ရာသော အရာကို ထိုးဖောက်စုတ်ဖြုတ်

လိုက်သည်ကို ကြက်သီးတွေဖျန်းကန်ယသွားအောင် ခံစား
နေရသည်။ ဖိထိုး အဖေါက်ကြမ်းသလိုဖြစ်ရာ၊ စုတ်ပြတ်
ထွက်လာသော အပျို့မှူးအပိုင်းအစတစ်ခုပင် လီးထိပ်ဖူး
တွင် ကပ်ပါသည်။ အပျို့မှူးပေါက်ပြဲ စုတ်ပြတ်သွားမှု
ကြောင့် ယိုစီးထွက်လာသော သွေးရည် ပူနွေးနွေးများက
ကျန်လီးတန်လူးပတ်ကို ပက်ဖျန်းသလိုဖြစ်သည်။ လီးထိပ်ပင်
စိမ့်ဝင်လာရာ လီးတငေါ့ငေါ့လှုပ်ရှားသည်။

“အား . . . ကောင်း . . . အူအူ . . . အားပါပါး”

ကိုစိုးနောင် ကြိတ်ကာရေရွတ်လိုက်မိရသည်အထိ
ဖီလင်ရသည်။

“အား နာလိုက်တာ သေပြီ အထဲမှာ စုတ်ပြတ်ကုန်ပြီ
. . . သေမှာပါပဲ . . . အားအားအား . . .”

အပျို့အမှူးပါးစုတ်ပြတ်မှု၏ ပြင်းပြသော ဝေဒနာဒဏ်
ကို ခိုင်ကြာသင်း မချိမဆန့်ခံလိုက်ရသည်။ အာခေါင်ခြစ်၍
ငယ်သံပါအောင် အော်မိသည်။ ကိုစိုးနောင်၏ အိမ်မှာ
သီးသန့်ခြံဝင်းစွန်ပိုင်းတွင် ရှိသည့်အပြင်၊ ယခုလိုနေခင်း
ပိုင်းတွင် ခြံဝင်းထဲရှိ ကျန်အိမ်များတွင် လူသိပ်မရှိလှပဲ၊
ရှိသမျှသော လူအနည်းငယ်ကလည်း တရေးတမောအိပ်
စက်နေကြ၍သာ တော်တော်သည်။ ရပ်ကွက်ထဲတွင်သာ
ဆိုပါက၊ ခိုင်ကြာသင်း အော်သံကို အခြားလူတွေကြားကုန်
ကြကာ အရှုပ်အထွေးတွေ ဖြစ်နိုင်သည်။

အောင်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊ အပျိုပေါက်လေး
 သည် ပင့်ကော့တင်ထားသော တင်ပါးကြီးကို အောက်သို့
 အမြန်ပြန်ချသည်။ သည်နေရာတွင်။ ကိုစိုးနောင်သာ မလျှင်
 ဘူးဆိုလျှင်၊ တင်ဆုံကြီး ပြန်ကျသွားသည်နှင့်၊ စောက်ပတ်
 ထဲ တိုးဝင်နေသောလီးသည်လည်း (သူ၏ဆယ်လက်မ
 ကျော်ရှည်သောလီးချောင်းကြီးမှာ ရှစ်လက်မ သာသာ
 လောက်ပင် စောက်ပတ်ထဲဝင်နေပါသည်။) ကျွတ်ထွက်
 သွားပေလိမ့်မည်။

ကိုစိုးနောင်သည် ကာမစပ်လှက်မှုတွင် အတော် "ဖျံ"
 ကျသည်မို့ ခိုင်ကြံ့သင်း၏ ကော့ပင့်ကြွတင်ကားသော ဖင်
 ကြီး အောက်သို့ ချကျသွားသည်နှင့် သူကလည်း အလိုက်
 သင့်ပင် ထိမိ၍ ကပ်လိုက်သည်။ သည်ကော့ စောက်ပတ်
 ထဲဝင်နေသော လီးသည်၊ ကျွတ်ထွက်။ တပ်လပ်ကြီးရှိ
 မြို့သည်။ အပျိုပေါက်လေး၏ ဖင်ကြီး၊ ဓမ္မ့ရှာပေါ် ပြန်
 ကျသွားသည်နှင့်၊ အပေါ်မှ တပ်ရက်မို့နေသော ကိုစိုး
 နောင်က ဖင်ပြောင်ကြီးကို တစ်ချက်ဆတ်ကနဲ လှုပ်၍
 ဖိတွန်းသည်။ ထိုအခါ၊ တပ်လပ်ကြီးဖြစ်နေသော လီး
 ချောင်းကြီး၏ ကျန်နေသေးသော အရင်းပိုင်းနှစ်လက်မ
 လောက်ကပင်၊ ပါကင်ပွင့်သွားပြီးကာစဖြစ်သော စောက်
 ခေါင်းပေါက်လေးထဲသို့ လပ်၍တိုးဝင်သည်။ စောက်မွှေး
 မပေါက်သေးသော အပျိုမလေး၏ ဆီးစပ်ပြောင်ပြောင်

ချောချောလေးနှင့် လီးမွေးလိမ်ကောက်ကောက်တွေ ထူထပ်စွာ ပေါက်နေသော ကိုစိုးနောင်၏ ဆီးစပ်တို့ ပိပြားသွားအောင် ဖိစိကပ်မိသည်။

“အား . . . အားအား ကြမ်းလှချည်လားဦးလေးရဲ့။ နာလိုက်တာ။ ဒီလိုအရမ်းကြမ်းရင် သမီးသေလိမ့်မယ် သိလား။ နည်းနည်းပါးပါးများ ညှာတာပါအုန်း ဦးလေးရယ် နာတယ် . . . နာတယ် . . . သေမှာပါပဲ . . .”

ခိုင်ကြူသင်းငိုယိုညည်းတွားသည်။ သူမ၏လက်ကလေး နှစ်ဘက်ကတော့ ကိုစိုးနောင် ကျောကုန်းကို သိုင်းဖက်ထားသည်။ ကြီးမားလှသော လီးကြီး အဆုံးထိုးသွင်းမှုကြောင့် အရမ်းနာနေသလို၊ စောက်ပတ်ထဲ တောင့် သန်မာကြောတုတ်ခိုင်သော လီးကြီး အဆုံးထိုးဝင်နေမှု၏အရသာကလည်း အပြတ်ညှိမ့်အောင် ခံစားနေရသည်။ ယခုလောလောဆယ်တွင် နာကြွင်းမှုဘက်သို့ စိတ်ကအပြတ်ရောက်နေသောကြောင့်၊ ကာမအရသာကို မခံစားတတ်သေးပါ။ သို့သော်၊ ခိုင်ကြူသင်း၏ သွေးသားတွေကတော့ ထိုလီး၏ အရသာကို တုံ့ပြန်ခံစားရလျက် နိုးထနေလေ ရာ၊ ထိုနိုးထမှု၏ ဇေ့ဆော်ချက်ဖြင့် သူမကိုလိုးနေသော ကိုစိုးနောင်ကို ကောင်မလေးက လက်လေးများဖြင့် သိုင်းဖက်မိခြင်းပင်။

ကိုစိုးနောင်သည်၊ ဝင်နေသောလီးချောင်းကြီး၏ အရင်း

ပိုင်း တစ်လက်မ၊ လက်မဝက်သာသာလောက်သာ ထွက်
 လာစေလျက်၊ ကပ်သိပ်ညောင့်နည်းဖြင့် ဖိ၍ ဖိ၍ လှုပ်လှုပ်
 ပေးသည်။ ဆောင့်လှီးခြင်းမဟုတ်သည့်တိုင်း၊ စောက်ပတ်
 ထဲ အဆုံးဝင်သလိုဖြစ်နေသော လီးချောင်းကြီး၊ တလှုပ်
 လှုပ် တငေါ့ငေါ့လှုပ်လျက်၊ စောက်ခေခါင်းအတွင်းသား များ
 လည်း တသိမ့်သိမ့်လေးတုန်နေရာ၊ ခိုင်ကြံ့သင်းခမြာ၊
 တညိမ့်ညိမ့်အရသာတွေ့၍နေသည်။ နာလာက နာနေ
 သေးသော်လည်း ဖီလင်ခံစားမှုက ပိုလာသည်။ ခိုင်ကြံ့
 သင်း တစ်ယောက်ကမစပ်ယှက်မှု၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော
 အရသာကို ရရှိခံစားနေလေပြီ။

ကာမမှုကို လန့်ကြောက်သလိုရှိနေသည့်စိတ်ကိုက
 လည်း ပျောက်သွားပြီ။ သည်ကိစ္စများကို အတွေးဖြင့်သာ
 စမ်းတဝါးဝါးရှိနေခဲ့သော အပျိုပေါက် မနူးမနပ်လေးအဖြစ်
 မှ လောကစည်းစိမ် ကာမအရသာကို၊ လက်တွေ့ရရှိခံ စား
 တတ်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်အသွင်သို့လည်း
 ပြောင်း လာလေပြီ။ သည်လိုမျိုး ရင်ဖိုမောဟိုက်၊ တုန်တ
 ခိုက်ခိုက်ဖြစ်စေလောက်သည့် ဖီလင်တွေပေးသော
 “လီးကြီး” ကိုလည်း စွဲမက်နှစ်သက် သဘောကျသွားလေ
 ပြီ။

“ဘယ်လိုလဲ ခိုင်ကြံ့သင်း နာသေးလား”

ပါကင်ပွင့်သွားပြီး ဖြစ်သည့် အပျိုပေါက်လေး အရသာ

တွေ့လာပြီကို ရိပ်မိသော ကိုစိုးနောင်က မေးသည်။

“ဟင့်အင်း . . မနာတော့ဘူး”

“ကောင်းလာပြီ . . မဟုတ်လား”

“အင်း . . .”

“ဆက်လိုးပေးရမလား။ လီးကိုထုတ်ပြီး အလိုးရပ်
လိုက်ရမလား”

“ဟင့် . . ကြည့်ပါလား ဦးလေးနော်။ သမီးကိုမစနဲ့”

“အကောင်းမေးတာပါ။ စောစောတုန်းက ဆက်မသွင်း
ပါနဲ့ ဘာညာပြောထားတာ ကြားမိသလားလို့”

“အဲဒီတုန်းက အရမ်းနာတာကိုး ပြောမိတာပေါ့”

“အခုကျတော့ကော . . .”

“ကျွတ် . . ဦးလေးကွာ . . ဘာတွေမေးနေတာလဲ
လုပ်မှာ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး တကယ်ပါပဲ . . .”

“ဦးလိုးပေးတာ နီလို့ကောင်းနေပြီပေါ့”

“ဟုတ် . . . .”

“ဆောင့်လိုးမယ်နော်”

“အင်း . . .”

“ဘွပ် . . အား ကျွတ်ကျွတ် . . .”

“နာလာပြန်ပြီလား”

“ဟင့်အင်း . . လုပ်လေ မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ”

“ဘွပ်ဘုဘု အားပါးပါး အား . . .”

“ခိုင်ကြူသင်းက လိုးရတာ သိပ်ကောင်းတာပဲ”

“သွားပါ . . အပို့တွေ -- ဘွင် . . အင့်”

“တကယ်ပြောတာပါ . . .”

“ဘွင် . . အင့် ဟင့် . . မမသိတာကို လိုးရတာ လောက် ကောင်းရဲ့လား . .”

“ဒါတော့ ဘယ်ပြောလို့ရမှာလဲ။ သိတာကလိုးရည်ဝ ပြီးသားစောက်ပတ်၊ သမီးက ပါကင်ပိတ်စောက်ပတ်။ သူ့ အခြေအနေနှင့် သူ သက်သတ်ပီပဲ”

“ဦးလေးကတော့ ကြံကြံဖန်ဖန်ပြောရောမယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ။ ဘီတာက သမီးလည်း သိတဲ့အ တိုင်း၊ သူ့လင်သင်္ဘောသားပို့တုန်းက အပြတ်လိုးထားပြီး သား။ သူ့လင်သေသွားပြီးတော့လည်း၊ သူကအေးလာကြည် တဲ့ဘဲတွေနဲ့ ကြိုက်ကုန်းလုပ်နေတာ။ သူ့စောက်ပတ်ထဲ လီးထယ်နှစ်ချောင်းတောင် ဝင်ပြီးပြီလဲ မပြောတတ်ဘူး”

“ဦးလေးရဲ့ဟာကြီးလည်း ပါမှာပေါ့ ခစ်ခစ်ခစ်”

“ဟုတ်တယ် . . သမီးကတော့ လီးဝေးလို့ လက် ချောင်းတောင် မတိုးသွင်းရသေးဘဲ နုနုထွတ်ထွတ် စောက် ပတ်လေး”

“ဒီဥစ္စာက ဒီဥစ္စာပဲဟာ။ ဘာများကွာခြားတာမှတ်လို့”

“အမလေး ကွပ်တာက သိပ်ကွာတာ။ လိုးရည်ဝနေတဲ့ စောက်ပတ်က ချောင်တယ်။ ပြဲတယ်။ ပါကင်ပိတ်စောက်

ပတ်က ကျဉ်းတယ် ကြပ်တယ်”

“ဟို . . သွင်းပြီးရင်တော့ ကျယ်သွား ချောင်သွား
တာပဲ မဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး။ လီးအဝင်များပြီးအလိုးခံအကြိမ်လည်း
မနည်းတော့မှ ချောင်သွားတာ။ သမီးစောက်ပတ်လေးဆို
ရင်၊ နောက်ထပ် အကြိမ် တစ်ထောင်လောက်လိုးပြီးမှ
နည်းနည်း ချောင်သွားမှာ”

“သွားပါ . . . မဟုတ်တချစ်တွေ . . .”

“တကယ်ပြောတာပါ သမီးရ။ မဟုတ်လက်တွေ့
စောင့်ကြည့် . . .”

“တတ်တယ် . . လက်တွေ့သိရအောင် သူလုပ်တာ
အကြိမ်တစ်ထောင်ခံရမယ့်သဘောကြီး . . .”

“ဟဲဟဲဟဲ . . သမီးကကော မခံချင်ဘူးလား”

“ဟွန်နဲ့ . . ဦးလေးရဲ့ ဟာကြီးနဲ့ အကြိမ်တစ်ထောင်
ခံပြီးရင်၊ သမီး သေများသေသွားမလားမှ မသိတာ”

“လိုးတာနဲ့တော့ မသေနိုင်ပါဘူးသမီးရာ”

ကိုစိုးနောင်သည်၊ စကားလည်းပြော၊ ဖင်ပြောင်ကြီးကို
လည်း ဝေ့ကာလှုပ်ကာနှင့် ခပ်ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန် ဆောင့်
ပေးနေသည်။ ဆောင့်ချက် မကြမ်း။ အားမပြင်း။ သည်
တော့ ယခုမှ ပါကင်ပွင့်ပြီးကာစ ကောင်မလေးအဖို့၊ အရ
သာတွေကဖို့ချည်းဖြစ်နေသည်။ ကိုစိုးနောင်အနေဖြင့်မူ၊

ပြင်းပြင်းမဆောင့်ရ၍ အားမရသော်လည်း၊ အပျိုစစ်စစ်
လေးကို ပါကင်ဖွင့်ကာ အပျိုရည် ဖျက်လိုးရသည့် ကြံ့
တောင့်ကြံ့ခဲ အခွင့်အရေးမို့ သဘောကျ အကြိုက်တွေ့မှု
ကတော့ အပြည့်ရှိနေသည်။ လိုးနေရင်းက စကားအပြန်
အလှန်ပြောနေရင်းကလည်း ကြည်နူးစရာတစ်မျိုးပင်။

ခိုင်ကြူသင်းမှာလည်း မိမိစောက်ပတ်နှင့် မြသီတာ
စောက်ပတ်တို့ကို တစ်တစ်ခွခွ နှိုင်းယှဉ်ပြောပြသော
ကိုစိုးနောင်၏ စကားတို့ကြောင့် စိတ်ပိုလှုပ်ရှားလာသည်။
ပို၍လည်း နှာထန်လာသည်။ နာတာတွေကိုတော့
မေ့သွားလေပြီ။ တဏှာရမက်ထန်ပြင်းလာသည့် မိန်းမ
တို့သဘာဝအတိုင်း၊ အားပြည့်ကြမ်းတမ်းသော ဆောင့်လိုး
ချက်များကို လိုလားတမ်းတလာသည်။

“ဦးလေး . . ဆောင့်လေ . . ရပြီ သိလား”

မြသီတာအောင်ကို ဆောင့်လိုးပေးတာကို
ချောင်းကြည့် သိနားလည်ထားသော ခိုင်ကြူသင်းက ထုတ်
ပြောလသည်။

“အခုဆောင့်လိုးပေးနေတာပဲ သမီးရ”

“ဒီထက် မြန်မြန်နဲ့ ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ဖို့ပြောတာ”

“သမီး နာမှာစိုးတယ်”

“ရတယ် ဦး . . ဆောင့် . . မနာတော့ဘူး”

“လီးဝစ်ပေါ်အောင်ထုတ်ပြီး နည်းနည်းအားထည့်ပြီး

ဆောင်ကြည့်မယ် . . နာရင်ပြောနော်”

“ဟုတ် . . ”

ကိုစိုးနောင်က ခိုင်ကြူသင်း၏ စောက်ပတ်ထဲမှ လီးကို ဒစ်တစ်ဝက်ပေါ်လာသည်အထိ အသာဆွဲထုတ်သည်။ ထို့နောက် တအိအိပြန်ထိုးသွင်းသည်။ ဆယ်လက်မကျော် ရှည်သောလီးချောင်းကြီးက ခုနစ်လက်မကျော်ကျော် ရှစ်လက်မလောက်ဝင်သွားသောအခါ ကျန်သုံးလက်မ နည်းပါးကိုတော့ အားအနည်းငယ်ထည့်ကာ ဆတ်ကနဲ ဖိဆောင့်သွင်းချသည်။

“သွပ် . . အင့် ဦးလေးရာ . . အား”

အစပိုင်းအသာထိုးထည့်ချိန်တွင် လီးကန်ကြီးနှင့် စောက်ပတ်အတွင်းသားတို့ ညင်သာစွာထိတွေ့ ပွတ်တိုက်မှုအရသာကို တညိမ့်ညိမ့်ခံစားနေရသော ခိုင်ကြူသင်းမှာ ဆတ်ကနဲ ဆောင့်သွင်းမှုတွင် အထူးသိပ်ထည့်သလိုဝင်လာသော ထူးခြားသည့် အရသာကို ခံစားရသောအခါ ရေရွတ်မြည်တမ်းရင်း ရင်တွေ ကော့တက်လာသည်။ ဆောင့် သွင်းချလိုက်သည့်အချိန်ဖြင့် ကော့တက်လာသည်။ ဆောင့်သွင်းချလိုက်သည့် အချိန်ဖြင့် ကော့တက်လာသော ရင်သားတို့လည်း သိမ့်ကနဲပင် တုန်ခါမိသည်။

“ခဲနိုင်လား သမီး”

“အင်း . . အင်း . . ”

“ကောင်းလား . . .”

“အင်း . . . ကောင်းတယ် . . .”

“ဒါဆို အဲလိုမျိုး ဆက်ဆောင့်လို့မယ် . . .”

“အင်း . . . ဆောင့် . . . .”

ကိုစိုးနောင်က ပို၍ သွက်သွက်ဆောင့်သည်။ အား
တော့ သိပ်မထည့်သေး။ ခိုင်ကြံ့သင်းမှာလည်း စောစော
ကထက်ပိုထူးကဲသော ကာမအရသာ အသစ်အဆန်းများ
ကို ရရှိခံစားရသည်။ အလုံးခံရတာကို ပိုမိုမက်လာသည်။
အချက်(၂၀)ခန့်ဆောင့်ပြီးနောက်၊ ကိုစိုးနောင်က အား
ထည့်၍ ပေးသည်။ ထိုအခါ လီးအဝင်က ပို၍
လေးပင်လာသည်ကို ခိုင်ကြံ့သင်းကောင်းကောင်းကြီး
ဖီလင်ရသည်။

“အားကောင်းတယ် ဦးလေးရာ။ အဲလိုမျိုးအားနဲ့
ဆောင့်ပါ . . . သိပ်ကောင်းတာပဲ . . . သမီးနို့တွေကော
မဆွဲတော့ဘူးလား . . .”

အရသာပိုတွေ့လာသော ကောင်မလေးက
ပြောသည်။ မြသီတာအောင်ကို နို့ဆွဲပြီး အပ်လိုးဆောင့်တာ
မြင်ဖူးလားသည့်အတွက်၊ ခိုင်ကြံ့သင်းကလည်း သူမနို့ကို
ဆွဲစေကိုင်စေချင်သည်။

“ဆွဲမှာပေါ့ သမီးရ . . .”

ကိုစိုးနောင်က ခိုင်ကြံ့သင်း၏ အပျိုသွေးကြွစ နို့အုံ

သား နန္ဒဖူးဖူးလေးများကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် စုံကိုင်ဆွဲ
နယ်သည်။ လီးကိုလည်း ပြည့် အားပြင်းပြင်းဆောင်လို့ သည်။

“ဘွပ် . . အားပါး အိ . . ”

“ဘွပ် . . ထိလားသမီး”

“အခု . . ထိတယ်ဦးလေးရာ။ သိပ်ကောင်းတယ်”

“သမီးလက်တွေက ဦးရဲ့ ရင်ဘတ်ကို တွန်းမထားနဲ့
လေ။ အဲဒီလိုတွန်းထားရင် ဆောင့်ရတာ အားမရဘူး”

“ဒါဆို သယ်လို့လုပ်ထားရမှာလဲ . . ”

“ဦးရဲ့ ပခန်းကို လှမ်းဖက်ချင်ဖက်၊ ဒါမှမဟုတ်၊ သမီးရဲ့
ပေါင်ကြီးတွေကို ကိုင်ထိန်းထားပေးထားချင်ထားပေါ့”

ခိုင်ကြူသင်းသည်၊ သူမကို ဆောင့်လှီးနေသော ကိုစိုး
နောင်၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို၊ လက်လေးချားနှင့် ဆီး၍ တွန်း
နေသည်ကို ချက်ချင်းဖယ်သည်။ ပြီးတော့ ငနဲသား၏
ပခန်းနှစ်ခုကို လှမ်းတိုင်ဖက်သည်။ ကိုစိုးနောင်သည်
ခေါင်းကို အသာကိုင်ချသည်။

“ပါးစပ်စုပ်မယ် . . ”

အသာလည်းတိုးတိုးပြောသည်။ ခိုင်ကြူသင်းလည်း
အလိုက်သင့်ပင် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးများကို စုကာ မော့ပေး
လိုက်သည်။ ကိုစိုးနောင်သည် အပျိုပေါက်လေး၏ ပါးစပ်
ကို မျှင်းကာ စုပ်နမ်းရင်း ခါးကိုကော့၊ တင်ပါးကိုကြွ နိမ့်
လှုပ်ရှားကာ အားပြင်းပြင်းနှင့် သွက်သွက်မြန်မြန် ဆောင့်

သည်။ စောက်ရည်ကြည်တွေ စိမ့်နေအောင်ထွက်သည့် အပြင် လီးနှင့် စောက်ခေါင်းပေါက်တို့လည်း အံကျဖြစ် နေသည်မို့၊ လီးက ဆောင့်လိုးထည့်လို့က်တို့ငီး စောက်ပတ် ထဲ သိပ်၍ဝင်သည်။ တင်းကြပ်စီးပိုင်မှုအပြည့်ရှိသည်။ ဆောင့်ချက်ကြောင့် သားအိမ်ကိုထိကာ အောင့်၍သွား သော်လည်း၊ ဖိလင်တက်နေသော ခိုင်ကြူသင်းမှာ နာကြင် မှု မခံစားရတော့ပါ။ ကြမ်းရှုရှုအရသာအဖြစ် ဖိလင်ရ နေသည်။ ကိုစိုးနောင်၏ ငွေးအုကြီးများက ခိုင်ကြူသင်း တင်ပါးကို တဖတ်ဖတ်ရွိုက်၍နေသည်။ အားထည့်ကာ အပီဆောင့်လိုးနေသည်မို့ ဝနဲသားမှာ ချွေးပြန်နေသည်။ ခိုင်ကြူသင်း၏ လက်ဝါးပြင်လေးများက ကိုစိုးနောင်ပခန်း များ၊ လက်မောင်းများ၊ ရင်ဘတ်များ၊ ကျောပြင်တို့ကို လျှောတိုက်ပွတ်သပ်နေကြသည်။ ချွေးတွေကို ထိမိသုတ် မိသည်။ ကိုစိုးနောင်သည် ခိုင်ကြူသင်း၏ ချိုင်းနှစ်ဘက် အောက်မှ လက်များကို လျှိုသွင်းကာ ပခန်းနှစ်ခုကို လက်ဝါးများဖြင့် ပိုင်ပိုင်နှိုင်နှိုင်ကိုင်သည်။ ရင်ချင်းအပ်မိ သည်။ ငုံ့ဖူးစနို့အုံသားမို့မို့ဝန်းဝန်းလေးများသည် ကိုစိုးနောင် ရင်ဘတ်ကြီးနှင့် ထိမိဖိမိနေကြသည်။

“သမီး ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ဦးရဲ့ခါးပေါ်မှာ ဖြတ်ချိတ်လိုက် . . .”

ကိုစိုးနောင်က ပြောရာ၊ အပျိုပေါက်လေးလည်း ခိုင်း

သည့်အတိုင်း ချက်ချင်းလုပ်ပေးသည်။

“ဒီလိုမျိုးလား ဦးလေး”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါ့ထက်ထက် မပြုတ်စေနဲ့။ လက်တွေ့က ဦးရဲ့ ကျောက်ဖက်ထား..”

“ကောင်းကောင်း ဆောင့်တော့မလို့လားဟင်”

ယုခမှစအလိုးခံရသော်လည်း အနေအထားပြင်နေပုံကိုကြည့်၍ အပီဆောင့်တော့မည်ဟု ရိပ်မိသော ခိုင်ကြူသင်းက မေး၏။

“ဟုတ်တယ်။ သမီးကို အိမ်မိပြီး နောက်ထပ် တစ်ခုထပ်ပြီးသွားအောင် ကောင်းကောင်းဆောင့်လို့မလို့။ သမီးလည်း ဒီလိုလိုးပေးတာ ခံချင်တယ်မဟုတ်လား”

“ဦးလေး သဘောပဲ..”

“ကဲ.. ဆောင့်ပြီ..”

“ဘွပ်.. အားကျွတ်ကျွတ်..”

“နာလို့လား.. ဘွပ်..”

“ဘွပ်.. အင့်.. ဟင့်အင်း.. ကောင်းလို့.. ဘွပ်.. အား”

ကိုစိုးနောင်ကလည်း ပို၍ အားပြင်းပြင်းဆောင့်သည်။ သည်လိုဆောင့်မှုတွင် လီးက စောစောကထက် အဝင်နက်သည်။ ထို့အပြင် ကိုစိုးနောင်သည် ကိုယ်ကိုရွှေ့သို့ အနည်းငယ်တိုးကာ လီးကို စောက်ပတ်ထဲသို့ မြေစိုက်

ဆောင့်နည်း ဆန်ဆန် ခပ်စိုက်စိုက် ဆောင့်လှီးရာ (ခမြေစိုက်
 ဆောင့်နည်းပုံစံအပြည့်အဝကတော့ မဆောင့်သေးပါ။
 ကောင်မလေး မခံနိုင်မှာစိုးသော ကြောင့်ဖြစ်သည်။) လီး
 ချောင်းသည်၊ စောက်စေ့ကို ကျကျနနဖိ၍ ထီးပွတ်ကာ
 စောက်ခေါင်းထဲ ဝင်ထွက်လှုပ်ရှားနေလေရာ။ ခိုင်ကြူသင်း
 မှာ ကြက်သီးဖျန်းဖျန်းထကာ အရသာအတွေ့ကြီးတွေ့နေ
 လေတော့သည်။ ကိုစိုးနောင်သည် သူ့ဖင်ပြောင်ကြီးကို
 သယ်ဝေညာယမ်းလှုပ်ရှားနေပြန်ရာ၊ လီးချောင်းကြီးက
 စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲ ထိုးမွှေသလိုမိုးလည်း ဖြစ်နေပြန်
 ရာ၊ ယခုမှ စအလှီးခံဖူးသော ခိုင်ကြူသင်းအဖို့။ ကျွမ်းကျင်
 လှသော လှီးဆောင့်ချက်များအောက်တွင် လူးလွန် ကော့
 ပျံ့ လျစ်ခါ၍ နေပါလေတော့သည်။

“ခိုင်ကြူသင်း စောက်ပတ်က လှီးရကာ သိပ်ကောင်း
 တာပဲကွာ။ သမီးကော ဦးဆောင့်လှီးပေးတာခံလို့ ကောင်း
 ရဲ့လား . . .”

“ဘွဲ့ . . . ဟုတ် . . . ဘွဲ့ အင့် အင့် . . .”

“ပြောပါအုန်းလေ။ ဆောင့်လှီးတာ ခံလို့ကောင်းလား”

“အင်း . . . အင်း . . . ကောင်းတယ်”

“လီးအဝင်ရော ထိရဲ့လား”

“ဘွဲ့ဘွဲ့ အားအား ယိတယ်ဦးလေးရာ ဘွဲ့ အမေ့။

ဦးလေးဟာကြီးက သမီးအထံမှာ ကြပ်သိပ်အောင်ကို